

Hij volgt het spoor terug. Erover
valt de schaduw van een hoge
luchtballon. Je ziet ze veel.
Ze kleuren de hemel. Ze schijnen.

Ze vallen op en men kijkt neer:
ruimteschip in notendop.

Zijn passen verstaan zich
met het rode talud. Een hellend vlak.
De aarde onder steenslag onzichtbaar
voor zijn duistere blik.

Knipogend, camera's klaar, de prooi
gefixeerd, valkachtig wachtend.

Ze richten zichzelf op de man in
zichzelf aan de rand van het spoor.
Messcherp, in de schaduw die ze slaan.
Er kan nog een trein komen.

Pas op de plaats. In de luwte
van de bomen wacht hij af.

De reeks van acht gedichten getiteld 'NS zet bussen in' werd na in eigen beheer te zijn uitgebracht gepubliceerd in *Callahan en andere gedaanten* (Uitgeverij Contact, 2004). Bovenstaande is het derde gedicht in de reeks.